

der indeholder en særlig vurdering af anlæggets virkninger på miljøet – en VVM-redegørelse.

Detailhandelscentre, der kunne etableres inden for en eksisterende lokalplan, var dog undtaget fra VVM-kravet.

De gældende VVM-regler

Reglerne om, hvilke projekter der kan være VVM-pligtige, er med ændringerne i Samlebekendtgørelsen – Bekendtgørelse nr. 428 af 2. juni 1999 – udvidet til i princippet at omfatte alle anlæg af butikcentre og større detailhandelscentre.

Reglerne kan sammenfattes således:

- »Detailhandelscentre, der på grund af størrelsen har regional betydning«, skal altid VVM-vurderes (Samlebekendtgørelsens § 3 og Bilag 1, nr. 35).
- Regionplanmyndigheden skal afgøre om, projekter om opførelse af et butikcenter kan have en væsentlig virkning på miljøet. Der skal gennemføres en såkaldt screening. Hvis det har en væsentlig virkning på miljøet, er projektet VVM-pligtigt. (Samlebekendtgørelsens § 3, stk. 2, og Bilag 2, nr. 10 a).
- Afgørelser om, at et butikcenter ikke er VVM-pligtigt, skal offentliggøres med klagevejledning. (Samlebekendtgørelsens § 6).
- VVM-pligtige detailhandelsprojekter kræver som noget nyt tilladelse fra regionplanmyndigheden. Denne tilladelse kan først gives, når regionplanretningslinjerne for projektet er endeligt vedtaget. (Samlebekendtgørelsens § 8, stk. 1-2).
- Det er uden betydning, om projektet ligger inden for rammerne af en gyldig lokalplan.
- Regionplanmyndighedens VVM-tilladelse skal offentliggøres med klagevejledning. (Samlebekendtgørelsens § 8, stk. 2).
- Der kan stilles vilkår i forbindelse med VVM-tilladelsen.

VVM-pligt og regionplanlægning

VVM-pligten indebærer, at VVM-pligtige anlæg ikke kan etableres, før regionplanmyndigheden har tilvejebragt et regionplantillæg med retningslinjer for anlægget og en redegørelse, der indeholder en særlig vurdering af de miljømæssige konsekvenser – en VVM-redegørelse.

I de tilfælde, hvor et VVM-pligtigt projekt udløser behovet for at udarbejde en lokalplan, er

det mest praktisk at udarbejde forslag til regionplantillæg og lokalplan parallelt.

På den måde kan man lave en samtidig offentlig høring og debat om planforslagene. Og lokalplanforslaget er med til at illustrere, hvordan regionplanretningslinjerne og de eventuelle vilkår, der bliver stillet i VVM-tilladelsen som følge af VVM-redegørelsen, kan gennemføres helt konkret.

Regionplanmyndigheden afgør VVM-pligten

Det er regionplanmyndigheden, der afgør, om der er tale om et detailhandelsprojekt, der er VVM-pligtigt.

Regionplanmyndigheden skal i den forbindelse se afgøre, om der er tale om

- *Et detailhandelscenter, der har regional betydning*, og som derfor altid er VVM-pligtigt.
- Et butikcenter i byzone. I så fald skal regionplanmyndigheden afgøre, om anlægget i forhold til de kriterier, der er nævnt i samlebekendtgørelsens bilag 3, kan få væsentlig indvirkning på miljøet. Hvis anlægget vurderes at få væsentlig indvirkning på miljøet, er projektet VVM-pligtigt.
- *Et ændringsprojekt* til et detailhandelscenter eller butikcenter, der kan sidestilles med ny-anlæg eller kan være til skade for miljøet.

Vilkår i VVM-tilladelsen

Der kan i forbindelse med en VVM-tilladelse stilles vilkår, når de er begrundet i miljømæssige hensyn og forhold. Vilkår skal som altid stå i et rimeligt forhold til afgørelsen.

Der kan stilles vilkår, der sikrer opfyldelsen af regionplanretningslinjer for VVM-anlægget, dvs. om placering og udformning. Det kan være placering f.eks. i forhold til trafik eller kulturarv. Det gælder også andre forhold, der kan reguleres i en lokalplan. Vilkår om projektudformning kunne f.eks. være vilkår om maksimale størrelser på de enkelte butikker og fordelingen mellem udvalgsvarerbutikker og dagligvarerbutikker:

Samlebekendtgørelsens VVM-regler

Samlebekendtgørelsen er bygget op på følgende måde:

Bilag 1 er en liste over de anlæg, der *altid* er omfattet af VVM-bestemmelserne